

Вооз и Рут типизират Христос и църквата

Пасажи от Писанията: Рут 1:16-17; 2:1-3, 13-16;
3:9, 12, 15; 4:1-17, 21-22

I. В началото и в края на отрязъка от историята на Израил, описана в книгите Исус Навин до Рут, виждаме две знаменити личности, типизиращи Христос. Тези личности са Исус Навин и Вооз, които символизират два аспекта на една и съща личност – Ис. Нав. 1:1; Рут 4:21-22:

А. В началото Исус Навин типизира Христос, Който въвежда Божиите избрани хора в отредените от Бога благословения. Според праобраза на Исус Навин, Христос ни е въвел в добрата земя, завладял я е за нас и ни я е раздал като наше наследство за наше наслаждение. Христос е придобил добрата земя за нас и в крайна сметка Той е добрата земя за наше наслаждение.

Б. Накрая Вооз типизира Христос като нашият Съпруг за наше задоволение.

II. В книгата Рут Вооз типизира Христос в следните аспекти:

А. Като богат в материално отношение човек, който беше щедър в даването (2:1, 14-16; 3:15), Вооз типизира Христос, Чийто божествени богатства са неизследими и Който се грижи за бедните Божии хора с изобилното Си снабдяване (Еф. 3:8; Лк. 10:33-35; Фил. 1:19).

Б. Като сродникът (Рут 2:3; 3:9, 12), който откупи изгубеното право над имуществото на Маалон и придоби Маалоновата вдовица Рут за своя жена за произвеждането на нужните наследници (4:9-10, 13), Вооз типизира Христос, Който изкупи църквата и я превърна в Своя половинка за Своето нарастване (Еф. 5:23-32; Йн. 3:29-30).

В. Съгласно книгата Рут Вооз откупи Рут и нейното право на първородството. По този начин той се превърна в бележит прародител на Христос – 4:1-17, 21-22; Мт. 1:5-6:

1. Като братя и Воозовци, вие трябва да се грижите за правото на първородството на другите на Христос, а не само за собственото си право на първородството. С други думи, трябва да се грижите не само за собственото си наслаждение на Христос, но и за наслаждението на другите на Христос – Еф. 3:2; 1 Петр. 4:10-11; Мт. 24:45-47.
2. Да речем, че някои скъпи светии в църковния живот изпаднат в положението на Рут и изгубят наслаждението си на правото на първородството, наслаждението си на Христос. В църковния живот трябва да има много Воозовци, които отново да върнат тези скъпи светии към наслаждението на Христос.
3. В книгата Рут се казва, че имаше един сродник, който беше по-близък до Рут от Вооз, но този човек беше егоистичен. Той се грижеше единствено за собственото си право на първородството:
 - а. Някои от братята би трябвало да се грижат за онези светии в църковния живот, които са като бедната Рут, но тези братя са егоистични в духовното наслаждение на Христос – Езек. 34:2-23.
 - б. Който е истински Вооз и е богат в наслаждението на Христос, ще плати цената да въведе тези светии в пълното наслаждение на Христос. Ако той пастирува другите по този начин, той ще получи още по-голямо наслаждение на Христос, най-голямото наслаждение на Христос. Ден след

ден трябва да се грижим за наслаждението на другите на Христос – Пр. 11:25; Деян. 20:35; 1 Петр. 5:1-4.

Г. Хората, които са като Вооз, са стълбове в църковния живот (един от стълбовете в храма беше наречен „Вооз“ – 3 Царе 7:21). В Писанията стълбът е символ, свидетелство на Божието изграждане чрез преобразяването посредством практикуването живота на Тялото – Бит. 28:22а; 3 Царе 7:15-22; Гал. 2:9; 1 Тим. 3:15; Откр. 3:12; Римл. 12:2; Еф. 4:11-12:

1. Хората, които са стълбове в църковния живот, постоянно се намират под Божия съд (бронз) и осъзнават, че те са човеци в плътта, които са годни единствено за смърт и погребение – Пс. 51:5; Изх. 4:1-9; Римл. 7:18; Мт. 3:16-17:
 - а. Трябва да считаме себе си за нищо и да знаем, че сме годни единство да бъдем разпънати. С Божията благодат ние сме каквото сме и не ние се трудим, но Божията благодат – 1 Кор. 15:10; Гал. 2:20; 1 Петр. 5:5-7.
 - б. Причината за разделенията и безплодието сред вярващите се дължи на липсата на бронз, на липсата на Божия съд. Вместо това преобладават гордостта, самохвалството, самооправданията, себеправдата, осъждението спрямо другите и контролирането на другите вместо тяхното издирване и пастируване – Мт. 16:24; Лк. 9:54-55.
 - в. Ако обичаме Господа и Го преживяваме като бронзовия човек (Езек. 40:3), Той ще се превърне в наша необикновена любов, безгранично дълготърпение, несравнима вяроност, абсолютно смирение, най-голяма чистота, святост и праведност, яркост и почтеност – Фил. 4:5-8.
2. На капителите на стълбовете в храма имаше „мрежи от плетена изработка и венцеобразни верижки“. Те символизират сложните и преплетени ситуации, в които светиите, които са стълбове в Божията сграда, живеят и носят отговорност – 3 Царе 7:17; 2 Кор. 1:12; 4:7-8.
3. На върха на капителите имаше кремове и нарове – 3 Царе 7:18-20:
 - а. Кремове символизират живот на вяра в Бога, един живот, който живее чрез това, което Бог е, а не чрез това, което ние сме. Бронзът означава „не аз“, а кремове означават „но Христос“ – Пес. 2:1-2; Мт. 6:28, 30; 2 Кор. 5:4; Гал. 2:20.
 - б. Нарове по венците на капителите символизират пълнотата, изобилието, красотата и изражението на Христовите богатства като живот – Фил. 1:19-21а; Еф. 1:22-23; 3:19.
 - в. Чрез зачеркването на мрежите и чрез ограничението на верижките ние можем да живеем един чист, прост живот на упование в Бога, за да изразяваме богатствата на Христовия божествен живот за Божието изграждане в живота.

III. В тази светла и благоуханна история Рут типизира църквата по следните начини:

- А. Бидейки жена в Адам в Божието творение и моавка (грешница) в човешкото падение, Рут е старият човек и типизира църквата преди нейното спасение, състояща се от човеци в Божието творение и грешници в човешкото падение, тоест състояща се от „нашия стар човек“ – Римл. 6:6.
- Б. Бидейки вдовица на умрелия си съпруг, откупена от Вооз, който премахна дълга на нейния умрял съпруг за възстановяването на нейното загубено право над неговото имущество (Рут 4:9-10), Рут типизира църквата с нейния стар човек, който е нейният разпънат съпруг (Римл. 7:4а; 6:6), изкупена от Христос, Който премахна греха на нейния стар човек (Йн. 1:29) за възстановяването на

загубеното право на нейния създаден от Бога природен човек (Бит. 1:26; Ис. 54:5).

В. След като Рут беше откупена от Вооз, тя стана негова жена (Рут 4:13). По този начин тя типизира църквата, която след спасението си чрез новораждането на нейния природен човек (Йн. 3:6б), се превърна в половинка на Христос (стих 29а; Римл. 7:4).

Г. Фактът, че Рут избра да последва Ноемин в израилевата земя (Рут 1:16-17) и се свърза с Вооз, типизира съединяването на езическите грешници с Христос (2 Кор. 1:21), за да могат те да участват в наследството на Божието обещание (Еф. 3:6).

IV. В Римляни 7:1-6 Павел говори за Вооз (типизиращ Христос като нашият нов Съпруг) и за Рут (типизираща църквата с нейния стар човек като нейният разпънат съпруг):

А. Първоначалната позиция на човека в Божието творение беше позицията на жена, на съпруга. В Исая 54:5 се казва, че Бог, нашият Творец, е нашият Съпруг. Бидейки Божия съпруга, ние трябва изцяло да разчитаме и да зависим от Него и да Го приемем за своя Глава.

Б. След като човекът падна, той зае друга позиция, самозваната и самонадеяна позиция на стария човек (нашето същество, създадено от Бога, но покварено и паднало чрез греха). Създаденият от Бога човек беше една жена, една съпруга, но падналият човек стана независим от Бога и превърна себе си в глава и съпруг.

В. Тъй като нашият стар човек, който беше старият съпруг, е разпънат с Христос (Римл. 6:6), ние сме свободни от неговия закон (7:2-4) и сме се свързали с новия Съпруг, Христос, Който живее до века.

Г. Като вярващи ние имаме два статута:

1. Старият статут на падналия стар човек, който напусна първоначалната си позиция на съпруга, зависи от Бога, и зае самонадеяната и самозваната позиция на независим от Бога съпруг и глава.

2. Новият статут на новородения нов човек, възстановен към първоначалната и правилна позиция на истинска съпруга на Бога (Ис. 54:5; 2 Кор. 11:2-3), която е зависима от Него и Го е приела за Свой глава.

Д. Ние вече нямаме стария статут на съпруг, защото бяхме разпънати (Гал. 2:20; Римл. 6:6). Понастоящем единственият статут, с който разполагаме, е статута на подобаваща съпруга, в който ние приемаме Христос за свой Съпруг и не живеем според стария си човек (т.е. не приемаме стария си човек за свой съпруг).

Е. В Римляни 7:4 Павел говори за погребение и сватба. От една страна, ние бяхме погребани. От друга страна, ние се омъжихме. Ние бяхме умъртвени от гледна точка на стария си статут, за да можем да се омъжим за друг съгласно новия си статут. Съгласно новия си статут ние сме се омъжили за Този, Който възкръсна от мъртвите, за да принасяме плод на Бога.

Ж. Нашият стар човек, нашият стар съпруг е разпънат с Христос, за да „се свържем с Друг, т. е. с Възкресения от мъртвите, за да принасяме плод на Бога“ (4-ти стих). Това свързване показва, че в новия си статут на съпруга ние се намираме в органичен съюз по личност, по име, по живот и по съществуване с Христос в Неговото възкресение.

З. Като новороденият нов човек и съпруга на Христос, това, което ние сме и вършим сега, е свързано с Бога; ние принасяме Бога като плод, като преливането на нашия живот. Това се различава от принасянето на плода на

смъртта (5-ти стих), който първоначално принасяхме в ролята си на стария човек, на стария съпруг.

И. Сега сме свързани с възкръсналия Христос като животворящия Дух в духа си. Това е свързването на „Духа... с нашия дух“ (8:16) като „един дух“ (1 Кор. 6:17):

1. Цялото ни същество трябва да бъде насочено и съсредоточено върху този съединен дух – Римл. 8:6б.
2. Също така трябва да живеем и да ходим според този съединен дух – 4-ти стих.
3. Когато живеем в този съединен дух, ние можем да живеем и изразяваме Тялото Христово, за да се превърнем в изражение на Христос за слава на Троициния Бог – Еф. 1:23; 3:21; 1 Кор. 10:31; 1 Петр. 4:11; Откр. 21:10-11.